

Bryssel den 26 april 2021
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2021/0104(COD)

8132/21
ADD 3

DRS 18
EF 147
ECOFIN 379
SUSTDEV 48
CODEC 574
IA 61
COMPET 282

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	22 april 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2021) 151 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014, vad gäller företagens hållbarhetsredovisning

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2021) 151 final.

Bilaga: SWD(2021) 151 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.4.2021
SWD(2021) 151 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv

**om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och
förordning (EU) nr 537/2014, vad gäller företagens hållbarhetsredovisning**

{COM(2021) 189 final} - {SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av förslaget till revision av direktivet om icke-finansiell rapportering
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?
Enligt direktivet om icke-finansiell rapportering ska vissa stora företag rapportera om sociala frågor, personalfrågor och miljöfrågor, mänskliga rättigheter, mutor och korruption. För närvarande tillgodoser den information som rapporteras av företagen inte användarnas behov (investerare, det civila samhället och andra). Vissa företag från vilka användarna behöver information rapporterar inte. Även när företag rapporterar är informationen vanligtvis inte tillräckligt relevant, jämförbar, tillförlitlig eller lätt att få tillgång till och använda. Användarnas efterfrågan på icke-finansiell information förväntas öka stort, så dessa problem kommer att förvärras. Bristen på adekvat icke-finansiell information för investerare och det civila samhället skapar investeringsrisker, hämmar finansiella flöden till verksamheter som hanterar hållbarhetskrisen och skapar en brist på ansvarsskyldighet mellan företag och medborgare. De som sammanställer rapporter (rapporterande företag) ådrar sig onödiga kostnader på grund av osäkerhet om vad som ska rapporteras och berörda parter efterfrågan på information utöver det som företagen rapporterar offentligt. En av orsakerna till detta är flexibiliteten och på att detta inte klart specificeras i direktivet om icke-finansiell rapportering. Dessutom finns det många överlappande rapporteringsstandarder och rapporteringsregler och följaktligen ingen konsensus om vad företagen bör rapportera.
Vad förväntas initiativet leda till?
Detta initiativ syftar till att säkerställa att företag från vilka användare behöver icke-finansiell information rapporterar sådan information, och att den rapporterade informationen är relevant, jämförbar, tillförlitlig och lätt att få tillgång till och använda. Det syftar också till att minska onödiga kostnader för rapporterande företag. Genom att göra det möjligt för investerare att bättre utvärdera hållbarhetsriskerna och investeringarnas konsekvenser kommer det att mobilisera privat finansiering till stöd för den europeiska gröna given. Det bidrar till fullbordandet av kapitalmarknadsunionen genom att göra det möjligt för investerare att få tillgång till jämförbar icke-finansiell information från investeringsobjekt i hela EU. Det kommer också att stärka det sociala kontraktet mellan företag och samhälle genom att göra företagen mer ansvariga för deras inverkan på samhället och miljön.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?
Endast EU-åtgärder kan säkerställa att den rapporterade icke-finansiella informationen är jämförbar på hela den inre marknaden och att rapporteringskraven är samstämmiga mellan direktivet om icke-finansiell rapportering och annan lagstiftning om hållbara finanser (inklusive förordningen om hållbar finansiell rapportering och taxonomiförordningen). Det behövs gemensamma regler i hela EU för att minska riskerna med olika rapporteringskrav i olika medlemsstater, vilket skulle skapa ytterligare kostnader för företag med gränsöverskridande verksamhet och undergräva den inre marknaden. Dessutom kan EU:s insatser ge EU större tyngd i den globala politiska utvecklingen när det gäller icke-finansiell rapportering.
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?
Konsekvensbedömningen inriktades på följande tre frågor: 1) Standardisering, särskilt huruvida man ska utarbeta EU-standarder för icke-finansiell rapportering och om företagen ska åläggas att använda dem. 2) Säkerhet, särskilt huruvida rapporterad icke-finansiell information bör garanteras och i så fall på vilken nivå. 3) Tillämpningsområde, dvs. vilka företagskategorier som bör omfattas av rapporteringskraven. Det rekommenderade alternativet är att 1) kräva att alla företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering rapporterar i enlighet med EU-standarder, 2) kräva att alla sådana företag söker begränsad säkerhet för rapporterad icke-finansiell information, med en översynsklausul för att undersöka behovet av att övergå till rimliga garantier (en högre och mer krävande tillförlitlighetsnivå) på medellång sikt, 3) utvidga tillämpningsområdet för direktivet om icke-finansiell rapportering till att omfatta alla stora aktiebolag och de flesta börsnoterade företag. Den viktigaste kompromissen är mellan starka rapporterings- och kvalitetssäkringskrav med ett brett tillämpningsområde, som är mycket effektiva när det gäller att tillgodose användarnas behov, men som är mer kostsamma för rapporterande företag, och mindre stränga rapporterings- och kvalitetssäkringskrav och ett snävare tillämpningsområde, som är mindre effektivt när det gäller att tillgodose användarnas behov, men mindre kostsamma för rapporterande företag på kort sikt. Det rekommenderade alternativet skulle uppnå

initiativets mål till lägsta möjliga kostnad.
Vem stöder vilka alternativ?
Användarna (investerare, det civila samhället och andra) stöder i allmänhet strängare rapporterings- och kvalitetssäkringskrav och ett bredare tillämpningsområde, medan rapporterande företag i allmänhet stödjer mindre stränga krav och ett snävare tillämpningsområde. Trots dessa skillnader finns det ett brett stöd för ett krav på att använda EU:s standarder för icke-finansiell rapportering, bland annat från ett betydande antal rapporterande företag. Finansinstitut, som både är användare och rapporterande företag, är mer positiva till strängare rapporterings- och kvalitetssäkringskrav och ett bredare tillämpningsområde än de flesta företag inom den icke-finansiella sektorn.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudsakliga alternativ)?
Användarna kommer att gynnas av bättre tillgång till jämförbar, relevant och tillförlitlig icke-finansiell information från fler företag. Detta kommer att minska riskerna med att investera i det finansiella systemet, öka de finansiella flödena till företag med positiva sociala och miljömässiga effekter och göra företagen mer ansvariga. Det föreslagna alternativet skulle säkerställa att omkring 49 000 företag rapporterar sådan information (75 % av omsättningen för alla aktiebolag), jämfört med de nuvarande 11 600 företagen (47 % av omsättningen för alla aktiebolag). Alla stora och de flesta börsnoterade företag skulle vara skyldiga att tillämpa standarder för icke-finansiell rapportering och eftersträva att rapporterad information är tillförlitlig. Som jämförelse kan nämnas att för närvarande tillämpar uppskattningsvis bara 20 % av de stora företagen standarder och bara 30 % söker någon form av tillförlitlighet. Det föreslagna alternativet kommer att få indirekta positiva effekter på de grundläggande rättigheterna, miljön och samhället, eftersom strängare rapporteringskrav kan påverka företagens beteende i positiv riktning. Exempelvis antog omkring 45 % av de företag som för närvarande omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering vissa nya förfaranden för due diligence i miljöfrågor eller människorättsfrågor på grund av de befintliga kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering.
Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudsakliga alternativ)?
De totala beräknade kostnaderna för det rekommenderade alternativet för rapporterande företag är 1 200 miljoner euro i engångskostnader och 3 600 miljoner euro i årliga återkommande kostnader. Om EU inte vidtar några åtgärder förväntas kostnaderna för rapporterande företag ändå öka kraftigt, på grund av en ökning av icke samordnat informationsbehov från användarna, den fortsatta avsaknaden av samförstånd om vilken information företagen bör rapportera för att tillgodose användarnas behov och ihållande svårigheter att få fram den icke-finansiella information som rapporterande företag behöver för rapporteringsändamål från leverantörer, kunder och investeringsobjekt. I avsaknad av nya regler gör otillgängligheten till tillräckligt detaljerade uppgifter det omöjligt att beräkna kostnaderna för rapporterande företag. Det uppskattas dock att användningen av standarder skulle kunna leda till årliga kostnadsbesparingar på 24 200–41 700 euro per företag (cirka 280–490 miljoner euro per år för den nuvarande population som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering och 1 200–2 000 miljoner euro per år för det rekommenderade alternativet), om standarderna undanröjer behovet av att begära ytterligare information. Det rekommenderade alternativet har inga betydande negativa konsekvenser för samhället, miljön eller de grundläggande rättigheterna.
Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?
De berörda företagen kommer att drabbas av en total kostnadsökning (se föregående avsnitt). Det rekommenderade alternativet bör dock också förbättra företagens resiliens, med tanke på att bättre rapportering ökar företagens medvetenhet om hållbarhetsrelaterade risker och förbättrar riskhanteringen. Det bör också leda till fördelar för mer hållbara företag, eftersom hållbara företag lättare kan identifieras. Rapporteringskraven skulle inte gälla små och medelstora företag, utom börsnoterade små och medelstora företag. Förenklade rapporteringsstandarder kommer dock att utarbetas för små och medelstora företag som ska användas på frivillig basis. Dessa bör göra det möjligt för små och medelstora företag att tillgodose informationskraven från stora företagskunder och banker, och kommer att underlätta deras bidrag till och deltagande i övergången till en hållbar ekonomi.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
Genomförandekostnaderna kommer att uppgå till uppskattningsvis 35,5 miljoner euro, plus ytterligare 5 miljoner euro i årliga kostnader, för utveckling av digitala tillfälliga processer och underhåll av digitala register, till följd av krav på digital taggning av icke-finansiell information som en del av detta initiativ. Medlemsstaterna kan också ådra sig vissa extra kostnader genom att inrikta tillsynsprioriteringarna på icke-finansiell rapportering.
Uppstår andra betydande konsekvenser?

Enligt det rekommenderade alternativet riskerar EU-företag att drabbas av högre rapporteringskostnader än företag utanför EU, vilket får negativa konsekvenser för deras internationella konkurrenskraft. Vissa globala företag kommer dock sannolikt att frivilligt besluta att anpassa sig till de obligatoriska EU-standarderna, och andra jurisdiktioner inför redan krav eller politiska initiativ på området hållbarhetsrelaterade upplysningar. Dessutom kommer EU-företagens konkurrenskraft sannolikt att stärkas på längre sikt om EU-standarderna leder till global anpassning och påverkar eventuella framtida globala standarder.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Utvärderingen kommer att äga rum när tillräckliga bevis kan samlas in om initiativets konsekvenser (dvs. minst tre års uppgifter), med beaktande av den tid som krävs för dess eventuella införlivande och tillämpning, samt datainsamling.